NORAKSTS
Lieta Nr.A42426507
A1623-08/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008. gada 15.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis A. Vīksne,
piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusēs pieaicinātās iestādes Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei Lidijai Kazākai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz *J.G.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 14.novembra lēmuma Nr.2293 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *A.R. J.G.* (turpmāk arī - Pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB203643 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumu" 114.punkta prasību neievērošanu – par to, ka Pieteicējs 2006.gada 11.septembrī, plkst. 14.50, Rīgā vadīja transportlīdzekli Citroen XM, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā ar ātrumu 80 km/h pie atļautā ātruma 50 km/h, ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Ātrums fiksēts ar mērierīci „Stalker" Nr.26451. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 75 km/h. Par minēto pārkāpumu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *A.R.*, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta sestās daļas nosacījumiem, pieņēma lēmumu sodīt Pieteicēju ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

[1.1] 2006.gada 18.oktobrī Pieteicējs apstrīdēja iepriekšminēto lēmumu. Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 14.novembra lēmumu Nr.2293 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PB 203643" 2006.gada 11.septembrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *A.R.* pieņemtais lēmums Nr.050/PB 203643 atstāts negrozīts (turpmāk arī - Lēmums).

[2] 2006.gada 14.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pieteicēja pieteikums ar lūgumu atcelt iepriekšminēto lēmumu. Pieteicējs pieteikumu pamato, norādot turpmāk minēto.

[2.1] Ceļa zīme „Apdzīvotas vietas sākums" atrodas apmēram 1,2 km no notikuma vietas un ne 450 metrus, kā tas norādīts Lēmumā.

[2.2] Pieteicējs norāda, ka notikuma vietā ceļa zīmes ir izvietotas tā, ka tās ir grūti ieraugāmas.

[2.3] Pieteicējas norāda, ka Lēmumā nav norādes uz viņa jautājumu par to, kā policists 2 sekunžu laikā varēja apturēt automašīnu.

[3] Atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda turpmāk minēto.

[3.1] Lēmums pieņemts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantam un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.panta nosacījumiem, un vadoties pēc administratīvā pārkāpuma protokola un lēmumu Nr.050/PA 203643; inspektoru *A.R.* un *G.M.* ziņojumiem un Pieteicēja iesnieguma.

[3.2] Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu attiecībā pret Pieteicēju pieņemtā Lēmuma atcelšanai un administratīvās lietas izbeigšanai.

[3.3] Inspektori *G.M.* un *A.R.* pildot dienesta pienākumus fiksēja ātrumu tumšas krāsas transportlīdzeklim Citroen XM, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, kurš brauca pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā ceļa zīmes Nr.518 darbības zonā. Minētais transportlīdzeklis tika apturēts un pieejot klāt pie transportlīdzekļa vadītāja *J.G.*, tika izskaidrota pārkāpuma būtība un uzrādīta ātruma mērierīce „Stalker" ar fiksēto ātrumu 80 km/h.

[3.4] Atbildētājs norāda, ka policijas darbinieki nav pārkāpuši procesuālās normas.

[4] Uz tiesa sēdi Pieteicējs nebija ieradies. Pieteicējam par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots ar tiesas pavēsti *(lietas 49.lapa)*. No Pieteicēja nav saņemta informācija par neierašanās iemesliem, kā arī nav saņemts lūgums par sēdes atlikšanu. Tiesa secina, ka lietu var izskatīt bez Pietecēja klātbūtnes.

[5] Atbildētājs pieteikumu neatzina pamatojoties uz paskaidrojumā minētajiem argumentiem, papildus norādot, ka Atbildētājs iespējams ir kļūdījies Lēmumā atsaucoties uz diviem policijas amatpersonu dienesta ziņojumiem, jo lietā ir tikai viens dienesta ziņojums.

Motīvu daļa

[6] Uzklausījusi Atbildētājā mutvārdu paskaidrojumus un iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] No lietas materiāliem secināms, ka 2006.gada 11.septembrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *A.R.* Pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu/lēmumu Nr.050/PB203643 *(lietas 28.lapa)* par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumu" 114.punkta prasību neievērošanu – par to, ka Pieteicējs 2006.gada 11.septembrī, plkst. 14.50, Rīgā vadīja transportlīdzekli Citroen XM, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā ar ātrumu 80 km/h pie atļautā ātruma 50

km/h, ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Par minēto pārkāpumu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *A.R.*, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta sestās daļas nosacījumiem, pieņēma lēmumu sodīt Pieteicēju ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

2006.gada 18.oktobrī Pieteicējs apstrīdēja iepriekšminēto lēmumu. Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 14.novembra lēmumu Nr.2293 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PB 203643" *(lietas 15.-17.lapas)* 2006.gada 11.septembrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *A.R.* pieņemtais lēmums Nr.050/PB 203643 atstāts negrozīts.

2006.gada 14.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pieteicēja pieteikums *(lietas 4.lapa),* ar lūgumu atcelt Lēmumu.

[8] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta piektā daļa nosaka, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā, bet savukārt minētā panta sestajā daļā noteikts, ka par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā *(tiesību norma norādīta redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī).*

Tiesa secina, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā un ka pārkāpums ir izdarīts apdzīvotā vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka Pieteicējs 2006.gada 11.septembrī, plkst. 14.50, Rīgā vadīja transportlīdzekli Citroen XM, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā, ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā *(Rīgas pilsētas teritorijā)*. Tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai Pieteicējs vadīja automašīnu ar ātrumu 80 km/h *(saskaņā ar mērierīces iespējamo pieļaujamo kļūdu 79 km/h saskaņā ar verifikācijas sertifikāta datiem),* kā to apgalvo Atbildētājs, tas ir, vai Pieteicējs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 21 km/h līdz 30 km/h *(vai Atbildētājs pieņemot Lēmumu ir savācis pietiekami pierādījumu, kas pierādītu minēto pārkāpumu).*

[10] Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumu" (turpmāk arī - Noteikumi) 34.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

Noteikumu 112.punkts savukārt reglamentē, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā), bet Noteikumu 114.punkts - ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h. Savukārt saskaņā ar Noteikumu 116.punktu ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.panta pirmo daļu, administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237.pants nosaka lietvedības uzdevumus administratīvo pārkāpumu lietās, proti, lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

[12] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[13] Tiesa konstatē, ka lietā ir sekojoši pierādīšanas līdzekļi:

1) 2006.gada 11.septembra administratīvā pārkāpuma protokols/lēmums par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē Nr.050/PB203643 (*lietas 28.lapa*);

2) Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *G.M.* dienesta ziņojums *(lietas 30.lapa)*;

3) verificēšanas sertifikāts E1202V06 *(derīgs no 2006.gada 17.augusta līdz 2007.gada 16.augustam, lietas 31.lapa).*

Tiesa secina, ka ar iepriekšminētajiem pierādīšanas līdzekļiem ir procesuāli nostiprināts un pierādīts fakts, ka Pieteicēja transportlīdzeklis ātruma mērīšanas brīdī pārvietojās ar ātrumu 80 km/h. Iepriekšminēto apstiprina arī zemāk norādītie tiesas secinājumi.

[14] Pieteicējs norāda, ka policijas mašīna ar radaru atradusies aiz kokiem. Pamatojoties uz iepriekšminētajiem pierādījumiem, tiesa konstatē, ka Pieteicēja transportlīdzekļa ātruma mērījumi ir veikti ar „Stalker" Nr.26951, kura derīgumu autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei apliecina verificēšanas sertifikāts Nr. E1202V06. Tiesa secina, ka minētās mēriekārtas funkcija ir noteikt transportlīdzekļa kustības ātrumu. Transportlīdzekli, kura ātrums tiek mērīts, vizuāli identificē policijas darbinieks un veic ātruma mērījumus ar minēto mēriekārtu. Mērījumus veic policijas darbinieki, kuri ir īpaši apmācīti darboties ar mēriekārtu un spētu identificēt pārkāpuma izdarītājus. Minētā mēriekārta nav stacionāri uzstādīta automašīnā, attiecīgi tiesas ieskatā nav nozīmes apstāklim, ka policijas transportlīdzeklis ātruma mērīšanas brīdī atradās aiz kokiem, jo ātruma mērījumus veicošais policijas darbinieks varēja brīvi pārvietoties ar mēriekārtu un mērījumus veikt no jebkuras šādai darbībai izdevīgākas pozīcijas.

Lietā nav arī pierādījumu, kas apliecinātu, ka minētā mēriekārta nebija lietošanai derīga vai arī tās darbība ātruma mērīšanas brīdī būtu traucēta *(izmantota nepareizi vai arī tai neparedzētos apstākļos)*.

[15] Konkrētajā gadījumā policijas darbinieka fiksētais ātruma mērījums ir jāvērtē kopsakarā un saistībā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem – policijas darbinieka un Pieteicēja paskaidrojumiem.

Pieteicējs paskaidro, ka policijas darbinieks atradies apmēram 1,2 km no zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" nevis 450 m kā norāda policijas amatpersona. Tiesa secina, ka policijas amatpersona dienesta ziņojumā norāda, ka atradies apmēram 450 m no vietas, kur jāsāk braukt ar 50 km/h. Ņemot vērā, ka sākotnēji ir ātruma ierobežojums 70 km/h, tad tiesa neredz pretrunu, jo policists varēja atrasties gan 1,2 km attālumā zīmes „Apdzīvotas vietas sākums", gan 450 m no vietas, kur jāsāk braukt ar 50 km/h *(tas ir kur beidzas zona, kurā maksimālais atļautais ātrums ir 70 km/h)*.

Pieteicējs paskaidro, ka zīme, kas norāda, ka beigusies zona, kurā var braukt ar ātrumu 70 km/h ir slikti redzama, jo atrodas aiz citas ceļa zīmes, un noteiktā redzes leņķī ir slikti pamanāma, kā arī ceļa mala apaugusi ar kokiem un tādēļ ir slikta redzamība. Tiesas vērtējumā minētajiem apstākļiem nav būtiskas nozīmes, jo no iepriekšminētā var secināt, ka zīme ir slikti pamanāma tikai noteiktā leņķī, attiecīgi no citas automašīnas braukšanas pozīcijas zīmes ir redzamas, un nav pamata uzskatīt ka Pieteicējs zīmi vispār nevarēja redzēt.

[16] Pieteicējs norāda, ka nav iespējams apturēt automašīnu kas brauc ar 80 km/h divās sekundēs. Tiesa konstatē, ka lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu kādā laika periodā tika apturēts Pieteicēja transportlīdzeklis. Tāpat tiesa vērtējumā ļoti subjektīva ir cilvēka iespējas noteikt tik īsus laika periodus, kā pāris sekundes, attiecīgi minētais laiks - divas sekundes - nav vērtējam kā absolūti precīzs un iespējams, ka Pieteicējs transportlīdzekli apturēja krietni ilgākā laika periodā.

Kā iepriekš secināts radara pamatfunkcija ir transportlīdzekļu ātruma kontrole, nevis attāluma noteikšana vai laika kontrole. Tiesa secina, ka lietā *nav būtiski*, kurā vietā, kādā attālumā un cik ilgā laikā apstājās Pieteicēja

transportlīdzeklis, jo minētā transportlīdzekļa kustības ātruma noteikšanai tika izmantots radars „Stalker", un Pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātruma aprēķināšanai netika pielietotas aprēķināšanas metodes, kur izmanto citus pierādījumus *(bremzēšanas ceļš, transportlīdzekļa masa un inerce utt.)*.

Pieteicēja paskaidrojumu, ka braukšanas ātrums nav pārsniegts, tiesa vērtē kritiski, jo šāds paskaidrojums, iespējams, bija sniegts ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu. Savukārt tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieka sniegtos paskaidrojumus (dienesta ziņojums), jo lietā nav konstatēti apstākļi, ka Pieteicēju aizturējušie policijas darbinieki būtu personīgi ieinteresēti lietas iznākumā.

[17] Apkopjot iepriekš minēto tiesa secina, ka Atbildētāja pieņemtais Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet Pieteicēja prasījums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *J.G.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 14.novembra lēmuma Nr.2293 atcelšanu.

Atstāt spēkā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 14.novembra lēmumu Nr.2293.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis (paraksts) A.Vīksne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis A.Vīksne
Rīgā, 2008.gada 15.septembrī